

Folketinget er enige om bør gælde, når det angår noget så centralt som afgift på at få adgang til domstolene, har vi så forsøgt at få knæsat i det her lovforslag.

Det drejer sig jo bl.a. om, at retsafgiften sænkes i sager om mindre krav, således at i sager under 50.000 kr. bliver der nu en afgift i dag på 500 kr. og ikke en varierende afgift, som det tidligere har været tilfældet. Som andre også har været inde på, kommer der også et maksimum nu, så i de meget store sager, der nogle gange kører, og som er principielle og vedrører store beløb, er der også en maksimumsgrænse for, hvad staten kan kræve i afgift.

Så vil jeg også gerne fremhæve, at noget af det, jeg tror der kan have meget stor betydning, når lovforslaget træder i kraft, bliver de sager om prøvelse af myndighedsudøvelse, hvor der nu fastsættes en maksimumsgrænse. Det er ikke rigtigt i et samfund som det danske med alle de gode ting, som velfærdssamfundet medvirker til, at der er situationer, hvor borgere ikke føler, at myndighederne har truffet den rigtige beslutning, og hvor de måske tidligere har afholdt sig fra at anlægge sag mod det offentlige for at få en erstatning, fordi de simpelt hen så retsafgiften som værende prohibitivt høj.

Forhåbentlig vil den maksimumsgrænse, der nu er sat på 4.000 kr. for sager i første instans, medvirke til, at alle borgere, som mener, at der er behov for at få prøvet en myndighedsudøvelse, nu vil benytte sig af det. Jeg synes, det er meget vigtigt i et retssamfund, at det ikke er ens pengepung, der afgør, om man kan få sikkerhed for, at man har fået en korrekt behandling af det offentlige.

Endelig synes jeg også, det er værd at fremhæve, at det forhold, der er mellem den afgift, man erlægges ved sagsanlægget, og den afgift, man erlægges ved domsforhandlingen, flytter vi på, så man ikke erlægges så stor en sum allerede ved sagsanlæg, men at der altså er en mulighed for, at man kan forliges og ikke af den grund i hvert fald vil miste en stor del af de penge, som man giver staten i den anledning.

Alt i alt er det her jo et forslag, som har det gode formål, at vi skal have lettet adgangen til domstolene, og jeg er meget glad for, at alle Folketingets partier bakker så varmt op om forslaget. Jeg må nok også sige, at det havde jeg sådan set et eller andet sted også håbet på at de ville.

Fru Line Barfod havde så også et par spørgsmål, som skulle forfølges under udvalgsbehand-

lingen, og det havde fru Elisabeth Arnold også. Dem besvarer vi naturligvis meget gerne.

Kl. 21.10

Jeg er glad for at stå her i dag og sige, at det er et enigt Folketing, som bakker op om, at vi letter adgangen til domstolene.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 113: Forslag til lov om ændring af lov om social service og ligningsloven. (Frit valg af ledsager m.v.)

Af socialministeren (Eva Kjer Hansen).
(Fremsat 17/11 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Charlotte Antonsen (V):

Da Venstres ordfører, hr. Hans Andersen, desværre ikke kan være til stede, skal jeg læse Venstres ordførertale:

Dette lovforslag lægger op til at udvide det frie valg til også at gælde ledsageordningen. Personer, der er berettiget til en ledsageordning, skal have mulighed for selv at vælge deres ledsagere, men kommunen skal fortsat være forpligtet til at stille ledsagere til rådighed.

I Venstre ser vi dette som et naturligt skridt i retning af mere frit valg, og forslaget her kan være med til at gøre ledsageordningen mere fleksibel.

Det ligger jo netop i intentionerne bag ledsageordningen, at brugeren har mulighed for at deltage i selvvalgte aktiviteter uden altid at skulle være afhængig af hjælp fra familie og venner.